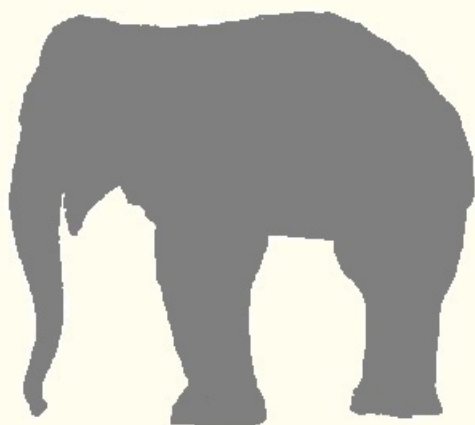

Kautilyan Arthashastra, Intialainen
Valtionjohtamisen Opas

Kääntänyt Petri Luosto

**Kautilyan Arthashastra,
Intialainen valtionjohtamisen opas**

Copyright 2022 Petri Luosto

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6475-6

Petri Luoston tähän mennessä kääntämät kirjat kronologisessa järjestyksessä.
Viimeisin teos on lihavoituna:

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 1 / 4;
Eunukkeja ja Kapinallisia

Federalistikirjoitukset

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 2 / 4; Punaiset
Kalliot

Julius Caesarin sodat

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 3 /4; Kolme
Kuningaskuntaa

Thukydidesin Peloponnesolaissota

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 4/4;
Valtakunnan Yhdistäjät

**Kautilyan Arthashastra, Legendaarinen Intialainen Opas Valtion
asioiden hoitamiseen**

Esipuhe

Arthashastra on muinaisintialainen sanskritiksi kirjoitettu teos hyvästä valtionjohtamisesta ja hallitsemisesta. Sen kirjoitti Kautilya (jonka oletetaan olevan myös nimien Vishnugupta ja Chanakya takana). Kautilya itse toimi 300-luvulla eaa. myös Maurya-valtakunnan perustaneen Chandragupta Mauryan opettajana ja myöhemmin entisen oppilaansa tärkeänä neuvonantajana. Vaikka Arthashastra on tarkoitettu oppaaksi hyvään valtionjohtamisesta, niin samalla se paljastaa intialaisen valtionjohtamisen pitkälle päässeen kehityksen ja intialaisen yhteiskunnan edistyneen kehitysaseman 300-luvulla eaa. suhteessa omaan aikaansa.

Arthashastra määrittelee itse oman nimensä luvun XV mukaisesti seuraavasti:

”Ihmisten ylläpitoa kutsutaan termillä artha, vauraus; maa, joka kattaa ihmiskunnan, sitä kutsutaan myös termillä artha, vauraus; tiede, joka käsittelee maan hankkimista ja ylläpitoa, on Arthashastra, oppi valtiosta.”

Arthashastra teoksena oli kateissa vuosisatoja, kunnes sen löysi vuonna 1905 Rudrapatna Shamasastri (1868–1944), joka julkaisi sen 1909. Hän julkaisi sen ensimmäisen englanninkielisen käännöksen 1915 ja tämä suomenkielinen käännös perustuu hänen englanninkieliseen käännökseensä.

Sisällysluettelo Arthashastra;

Kirja I, Koskien kuria	13
Luvut I ja II. Kuninkaan elämä ja tiedon puute	13
Luku III. Tiedon puutteellisuus	14
Luku IV. Tiedon loppuminen	16
Luku V. Ikääntyneiden kanssa toimiminen	17
Luku VI. Aistien toiminnan rajoittaminen	18
Luku VII. Tuntevien aistien rajoittaminen	19
Luku VIII. Ministerien nimittäminen	20
Luku IX. Neuvonantajien ja pappien nimittäminen	22
Luku X. Selvitys houkutuksista ministerien puhtaille ja epäpuhtaille hahmoille	23
Luku XI. Vakoojien käyttäminen	25
Luku XII. Vakoojien instituutiot	27
Luku XIII. Suojelu eri ryhmiä vastaan oman valtion sisällä	30
Luku XIV. Ryhmittymien voittaminen omalle puolelle tai vastaan vihollisen tavoitteita tämän omassa maassa	31
Luku XV. Neuvoston tapaamisen asioita.	33
Luku XVI. Lähettiläiden tehtävät	37
Luku XVII. Prinssien suojelu	40
Luku XVIII. Prinssin käyttäytyminen valvottuna ja valvotun prinssin kohtelu	42
Luku XIX. Kuninkaan velvollisuudet	44
Luku XX. Velvollisuudet haaremia kohtaan	46
Luku XXI. Henkilökohtainen turvallisuus	48
Kirja II, "Valtion tarkastajien velvollisuudet"	52
Luku I. Sopimuksien muodot; Juridisten riitojen ratkaiseminen	52
Luku II. Maan jakaminen	56
Luku III. Linnoituksien rakentaminen	58
Luku IV. Rakennukset linnoituksen sisällä	61
Luku V. Hovimarsalkan tehtävät	65
Luku VI. Veropäällikön tehtävät	68
Luku VII. Tilien pitäminen tilinpitäjien toimiston toimesta	72
Luku VIII. Valtion virkamiesten tekemien petosten havaitseminen valtion tulojen suhteen	76

Luku IX. Valtion virkamiesten toiminnan tarkastelu	80
Luku X. Kuninkaallisten käskyjen kirjoittaminen	83
Luku XI. Jalokivien tarkastelu, kun ne saapuvat aarrekammioon	88
Luku XII: Kaivostoiminnan toteuttaminen ja tuotteiden valmistaminen	96
Luku XIII. Kultavarantojen tarkastaja kultasepän toimistossa	101
Luku XIV. Valtion kultasepän velvollisuuksia matkoilla	106
Luku XV. Varastojen tarkastaja	112
Luku XVI. Kaupan tarkastaja	118
Luku XVII. Metsätuotteiden tarkastaja	121
Luku XVIII. Asevaraston tarkastaja	123
Luku XIX. Painojen ja mittojen tarkastaja	126
Luku XX. Tilan ja ajan mittaaminen	129
Luku XXI. Tullien tarkastaja	132
Luku XXII. Tullimaksujen säätely	135
Luku XXIII. Kutomistuotannon tarkastaja	137
Luku XXIV. Maatalouden tarkastaja	140
Luku XXV. Alkoholin tarkastaja	145
Luku XXVI. Teurastamon tarkastaja	151
Luku XXVII. Prostituoitujen tarkastaja	153
Luku XXVIII. Laivojen tarkastaja	157
Luku XXIX. Karjan tarkastaja	161
Luku XXX. Hevosten tarkastaja	167
Luku XXXI. Elefanttien tarkastaja	173
Luku XXXII. Elefanttien koulutus	176
Luku XXXIII. Sotavaunujen tarkastaja; jalkaväen tarkastaja ja ylipäällikön velvollisuudet	180
Luku XXXIV. Kulkulupien tarkastaja	182
Luku XXXV. Veronkerääjien velvollisuudet; Vakoojat naamioituneina talojen omistajiksi, kauppiaksi ja askeetikoiksi	183
Luku XXXVI. Kaupungin tarkastajan velvollisuudet	187
 Kirja III, "Koskien Lakia"	195
Luku I. Sopimuksien muodot; Juridisten riitojen ratkaiseminen	195

Luku II. Koskien avioliittoa. Avioliiton velvollisuus, naisen omaisuus ja korvaus uudelleenavioitumisesta	201
Luku III. Vaimon velvollisuudet; naisen ylläpito; julmuus naisia kohtaan; vihamielisyys miehen ja naisen välillä; Naisen rikkomukset; Hänen ystävällisyytensä muita kohtaan; ja Kielletyt teot	204
Luku IV. Irtolaisuus, karkaaminen, ja lyhyt ja pitkä oleskelu	207
Luku V. Perinnönjako	210
Luku VI. Perinnön erityiset osuudet	213
Luku VII. Ero poikien kesken	215
Luku VIII. Rakennukset	217
Luku IX. Rakennuksen myynti, rajariidat, rajanpäättäminen ja satunnaiset esteet	220
Luku X. Laidunmaan, peltojen ja teiden tuhoaminen ja pitämättömät sopimukset	223
Luku XI. Velkojen perintä	227
Luku XII. Koskien talletuksia	232
Luku XIII. Säännöt koskien orjia ja työntekijöitä	237
Luku XIV. Säännöt koskien työläisiä ja yhteishankkeita	240
Luku XV. Ostos ja myynnin peruminen	243
Luku XVI. Lahjojen takaisinottaminen, myynti ilman omistajuutta ja omistajuus	245
Luku XVII. Ryöstö	248
Luku XVIII. Kunnianloukkaus	250
Luku XIX. Pahoinpitely	252
Luku XX. Uhkapeli, vedonlyönti ja muut rikkomukset	255
 Kirja IV, Ohdakkeiden ”poistaminen”	259
Luku I, Käsityöläisten suojele	259
Luku II. Kauppiaiden suojele	264
Luku III. Toimet kansallisia vitsauksia vastaan	267
Luku IV. Turmeltuneen elämän kukistaminen keinoja kaihtamatta	271
Luku V. Nuorison rikollisten taipumusten havaitseminen askeetikkovakoojien avulla	274
Luku VI. Rikollisen pidättäminen epäilyn tai rikoksen yhteydessä	276

Luku VII. Äkillisen kuoleman tutkiminen	280
Luku VIII. Oikeudenkäynti ja kidutus tunnustuksen saamiseksi	283
Luku IX. Valtion toimintojen kaikenlainen suojelu	286
Luku X. Sakot raajojen silpomisesta	291
Luku XI. Kuolema kidutuksen kanssa tai ilman sitä	293
Luku XII. Sukupuoliyhteys alaikäisten tyttöjen kanssa	296
Luku XIII. Rangaistus oikeuden rikkomisesta	300

Kirja V, “Hovimiesten toiminta”	306
Luku I. Koskien rangaistuksien määräämistä	306
Luku II. Aarrekammion täydentäminen	311
Luku III. Valtion virkamiesten toimeentulo	316
Luku IV. Hovimiesten käytös	321
Luku V. Palvelua ajan suhteen	323
Luku VI. Kuningaskunnan ja absoluuttisen vallan turvaaminen	325

Kirja VI, “Suvereenien valtioiden perusta”	329
Luku I, Suvereniteetin koostumus	329
Luku II. Koskien rauhaa ja ponnisteluja	331

Kirja VII, Kuusitahaisen politiikan loppu	336
Luku I. Kuusitahainen politiikka, ja rappion, pysähtyneisyyden ja edistyksen havaitseminen	336
Luku II. Liittoutumisen luonne	340
Luku III. Tasaväkiset, heikommat ja vahvemmat kuninkaat; ja sopimukset, joita heikommat kuninkaat tekevät	342
Luku IV. Puolueettomuus sodanjulistuksen tai rauhantekemisen jälkeen; valmiuden nostaminen sodanjulistuksen tai rauhan tekemisen jälkeen; ja marssiminen yhdistynein voimin	346
Luku V. Harkinta marssimisessa voitettavissa olevaa ja voimakasta vihollista vastaan; syyt, jotka johtavat heikkenemiseen, ahneuteen ja sotajoukon uskollisuuden heikkenemiseen; ja seikkoja, jotka tulee ottaa huomioon	

yhdistyneiden voimien käytössä	349
Luku VI. Marssiminen yhdistynein voimin; rauhan sopiminen määritellyin ehdoin tai ilman niitä; ja rauha luopoiden kanssa	354
Luku VII. Rauha ja sota käyttämällä kaksoispolitiikkaa	359
Luku VIII. Valloitettavissa olevan vihollisen asenteet ja ystävät, jotka tarvitsevat apua	363
Luku IX. Sopimukset hankkia ystäviä tai kultaa	366
Luku X. Rauhan sopiminen maan hankkimiseksi	371
Luku XI. Keskeytymätön sopimus	374
Luku XII. Sopimus tehtävästä työstä.	378
Luku XIII. Harkinta vihollisesta selustassa	381
Luku XIV. Menetetyn vallan takaisinsaaminen	385
Luku XV. Rauhaa edistävät toimet voimakkaan ja provosoidun vihollisen kanssa; ja valloitetun vihollisen asenne	388
Luku XVI. Valloitetun kuninkaan asenne	391
Luku XVII. Rauhan tekeminen ja rikkominen	394
Luku XVIII. Madhyama-kuninkaan, puolueettoman kuninkaan ja valtioiden kehän toiminta	398
 Kirja VIII: "Koskien paheita ja vitsauksia"	403
Luku I. Vitsauksien yhteisvaikutus suvereniteetin elementteihin	403
Luku II. Harkinta vaikeuksista kuninkaalle ja hänen kuningaskunnallensa	406
Luku III. Miesten vaikeuksien summa	409
Luku IV. Hyväksikäyttö, haitanteko ja taloudelliset vaikeudet	413
Luku V. Sotaväen vaikeudet ja ystävien vaikeudet	418
 Kirja IX, "Valloittajan työ"	423
Luku I. Tieto vallasta, paikasta, ajasta, voimasta ja heikkoudesta; hyökkäyksen ajankohta	423
Luku II. Aika sotajoukon värväämiselle, varusteiden hankkiminen ja vihollisen voimien toiminnasta tietäminen	426
Luku III. Ärsytyksen harkitseminen selustassa; ja miten korjataan sisäisiä ja ulkoisia heikkouksia	431

Luku IV. Harkinta miesten ja vaurauden menetyksestä ja voitoista	434
Luku V. Ulkoiset ja sisäiset vaarat	436
Luku VI. Henkilöt, jotka ovat tekemisissä pettureiden ja vihollisten kanssa	438
Luku VII. Huolia vauraudesta ja vahingoista; ja menestys, joka voidaan saavuttaa käyttämällä vaihtoehtoisia strategisia keinoja	443
 Kirja X, "Suhteessa sotaan"	451
Luku I. Leiriytyminen	451
Luku II. Leiristä marssiminen; ja sotajoukon suojelun hädän ja hyökkäyksen aikana	452
Luku III. Petollisen taistelun muotoja; oman sotajoukon kannustamista ja taistelu oman ja vihollisen sotajoukon välillä	454
Luku IV. Taistelukentät; Jalkaväen, ratsuväen, sotavaunujen ja elefanttien työ	458
Luku V. Joukkojen havaittavissa olevat muodostelmat siivissä, sivustoilla ja edessä; ero vahvojen ja heikkojen joukkojen välissä; ja taistelu jalkaväellä, ratsuväellä, sotavaunuilla ja elefanteilla	461
Luku VI. Sotajoukon muoto kuin sauva, käärme, ympyrä vai irrotettu; sotajoukon muoto vihollista vastaan	464
 Kirja XI; Kiltujen toiminta	468
Luku I; Epäsovun syyt; ja salaiset rangaistukset	468
 Kirja XII: "Koskien voimakasta vihollista"	473
Luku I. Sanansaattajan velvollisuudet	473
Luku II. Taistelu juonien avulla	475
Luku III. Ylipäällikön tappaminen ja valtioiden kehän kiihottaminen	478
Luku IV. Vakoojat aseiden, tulen ja myrkyn kanssa; tarvikkeiden, varastojen ja viljasiilojen tuhoaminen	480
Luku V. Vihollisen vangitseminen salaisilla juonilla tai sotajoukon keinoilla; ja täydellinen voitto	482

Kirja XIII, “Linnoituksien haltuunotto käyttäen strategisia keinoja”	486
Luku I. Epäsovun kylväminen	486
Luku II. Kuninkaiden houkuttelu salaisin keinoin	488
Luku III. Vakoojien toiminta piirityksissä	492
Luku IV. Toiminta piirittäessä	496
Luku V. Rauhan palauttaminen valloitetuun maahan	502
 Kirja XIV, “Salaiset keinot”	 505
Luku I. Keinoja vahingoittaa vihollista	505
Luku II. Loistavia ja harhauttavia keinoja	510
Luku III. Lääketieteellisiä sovelluksia ja mantroja	516
Luku IV. Oma sotajoukon kärsimien vahinkojen parantamista	524
 Kirja XV, “Tutkielman suunnittelu”	 527
Luku I. Tutkielman jako lukuihin	527

Sanastoa

Adhaka: Intialainen painoyksikkö n. 2,56 kiloa.

Angula: Pituudenmitta, jonka oletettiin olevan n. 1.763 senttiä.

Aratni: Suunnilleen yhtä pitkä kuin kyynärä.

Brahmaani: Intian kastilaitoksessa pappi tai oppinut

Chandala: Ruumiiden käsittelijä, joko alimpien kastien jäsen tai kastiton.

Danda: Pituuden mitta, n 1.8 metriä.

Dandaniti: Hallinnon ja rangaistuksien tiede

Drona: Intialainen painoyksikkö n. 10.24 kiloa.

Hasta: Pituuden mitta, n. 45 senttiä.

Kshatriya: Intian kastilaitoksessa soturi tai hallitsija

Madhyama: Puolueeton voimakas kuningas, jolla on maita niin valloittajan kuin tämän vihollisen lähellä. Valloittajan kannalta hänet on otettava huomioon.

Masha: Vanha intialainen painoyksikkö n. 0.97 grammaa.

Pala: Vanha intialainen painoyksikkö n. 40 grammaa.

Pana: Vanhimpia intialaisia lyötyjä kolikoita, tunnetaan myös termeillä puranas (muinainen) tai karshapana (rahakolikoita).

Prastha: Intialainen painoyksikkö n. 160 grammaa.

Sudra: Intian kastilaitoksessa palvelija

Svarga: Paikka intialaisessa uskossa oikeamielisten sieluille, jotka eivät ole vielä saavuttaneet nirvanaa.

Vaisya: Intian kastilaitoksessa kauppias

Kirja I, Koskien kuria

Sisällys:

Tietojen puute, vanhempien ihmisten kanssa toimiminen, aisteihin liittyvät rajoitukset; ministerien nimittäminen; neuvonantajien ja pappien nimittäminen; houkutukset puhtautta vastaan tai epäpuhtaat henkilöt ministereinä; vakoojien käyttäminen. Osapuolten suojaaminen tai omaa asiaansa vastaan käyttäminen omassa valtiossa; osapuolten voittaminen oman aatteen taakse tai vihollista vastaan sen omassa valtiossa; neuvoston kokouksen asiat tapaamisissa; lähettiläiden tehtävät; ruhtinaiden suojeleminen; ruhtinaan toiminnan rajoitukset; ruhtinaan kohtelu rajoituksien suhteen; kuninkaan velvollisuudet; velvollisuudet haaremia kohtaan; henkilökohtainen turvallisuus.

Luvut I ja II. Kuninkaan elämä ja tiedon puute.

Anvikshaki, kolme vedaa (Trayj), varta (maatalous, karjankasvatus ja kauppa), ja dandaniti (hallinnon tiede) ovat ne, joita kutsutaan kolmeksi tieteksi.

Manun (Manava) koulukunta katsoo, että on olemassa vain kolme tiedettä: kolme vedaa, varta ja hallinnon tiede kuten, mutta anvikshaki ei ole mitään muu kuin vedojen erityisosa.

Brihaspatin koulukunta sanoo, että on olemassa vain kaksi tiedettä: varta ja hallinnon tiede, ja kolme vedaa ovat vain yhteys, jonka ihmiset kokevat maallisissa asioissa.

Usanan koulukunta julistaa, että on olemassa vain yksi tiede, ja se on hallinnon tiede; jotta sanotaan, että se on tiede, josta kaikki muut tieteen johtavat juurensa ja alkuperänsä.

Kautilya katsoo, että on olemassa neljä, ja vain neljä tiedettä, jotka ovat käsittelevät oikeamielisyyttä ja vaurautta, joka on opittu ja siksi sitä kutsutaan.

Anvikshaki koostuu sankhyan filosofiasta, yogasta ja Lokayatasta.

Oikeamieliset ja väärämieliset teot (dharmadharau) on opittu kolmelta vedalta; vauraat ja köyhät vartalta; sopivat ja epäsoivat (nayanayau), kuin myös kyvykkäät ja kyvyttömät (balabale) hallinnon tieteet.

Näiden tieteiden valon avulla, joista anvikshaki on hyödyllisin maailmalle, pidetään mieli vakaana ja valmiina, hyvinvointi jatkuvana, ja omistaudutaan kaukonäköisyydelle, puheelle ja toiminnanalle.

Kaikenlainen tiedonvalo, helpot toimintatavat ja kaikenlaiset hyveet ovat aina kuuluneet anvikshakin tieteen piiriin.

Luku III. Tiedon puutteellisuus

Kolmen vedan paikan päättäminen.

Kolme vedaan kuuluvat sama, rik ja yajus. Nämä yhdessä atharvavedan ja itihasedan kanssa tunnetaan vedoina.

Siksha (ääneet), kalpa (seremonialliset määräykset), vyakarana (kielioppi), nirukta (vanhojen veda-termien selitykset), chandas (runomitta), ja angas (tähtitiede).

Kun kolme vedaä määrittelee osaltaan neljän kastin velvollisuudet ja neljät säännöt uskonnolliselle elämälle, niin ne ovat mitä hyödyllisimpiä.

Brahmaanien tehtävänä on opiskella, opettaa, suorittaa uhrauksia, tehdä uhrauksia toisten puolesta, sekä antaa, ja vastaanottaa lahjoja.

Kshatriyan velvollisuutena on opiskella suorittaa uhrauksia, antaa lahjoja, palvella sotilaana ja suojella elämää.

Vaisyan tulee opiskella, suorittaa uhrauksia, antaa lahjoja, viljellä maata, kasvattaa karjaa ja käydä kauppaa.

Sudran tulee palvella ylempiään, viljellä maata, kasvattaa karjaa ja käydä kauppaa (varta), sekä toimia käsityöläisenä ja hovilaulajina (karukusilavakarma).

Talonomistajan velvollisuutena on tienata toimeentulonsa työllään, mennä naimisiin vertaistensa kanssa, olla yhdynnässä aviovaimonsa kanssa kuukausittaisen kylvyn jälkeen, antaa lahjoja jumalille, esi-isille, vieraille ja palvelijoille, ja syödä loput.

Opiskelija (brahmacharin) on oppimassa vedoja, tulen palvontaa, kylpemistä, elämistä kerjäämällä, ja omistautuen opettajalleen, vaikka oman elämänsä uhalla, tai opettajan poissa ollessa tämän pojalle tai vanhemmalle luokkatoverille.

Vanaprashan (metsäerakon) tulee elää siveellisesti nukkuen paljaalla maalla, pitäen käännettyjä hiuksia, pukeutuen peurannahkaan, palvoen tulta, kylpien, palvelleen jumalia, esi-isiä, vieraita, ja elää ruualla, jonka hän on hankkinut metsistä.

Askeetikko, joka on vetäytynyt maailmasta (parivrajaka) pitää täyttää hallintaa aisteihinsa, ei tee mitään työtä, kieltäytyy rahasta, pysyy poissa yhteiskunnasta, kerjää monissa paikoissa, asuu metsissä, ja ylläpitää niin sisäistä kuin ulkoista puhtautta.

Harmittomuus, totuudenmukaisuus, puhtaus, kaunattomuus, julmuuden puute ja anteeksiantavuus ovat kaikkien velvollisuuksia.

Velvollisuuksien noudattaminen johtavat svargaan ja loputtomaan autuuteen. Kun sitä loukataan, niin maailma tulee loppumaan kastien ja velvollisuuksien sekasortoon.

Siksi kuningas ei saa koskaan sallia ihmisten lyödä laimin velvollisuuksiaan; sillä se, joka ylläpitää omia velvollisuuksiaan noudattaen arjalaisten tapoja, ja seuraten kastien sääntöjä, ja uskonnollisen elämän jakoja, tulee varmasti elämään onnellisesti täällä ja tuonpuoleisessa. Maailma, jota ylläpidetään kolmen vedan sääntöjen mukaan, tulee varmasti edistymään, eikä koskaan katoa.

Luku IV. Tiedon loppuminen

Varta ja dandaniti.

Maanviljelys, karjankasvatus ja kaupankäynti muodostavat vartan. Se on mitä hyödyllisintä, sillä se tuo viljaa, karjaa, kultaa, metsän tuotteita (kupya), ja vapaata työvoimaa (vishti). Se tarkoittaa aarretta ja sotavoima, jonka kuningas saa vartan kautta, niin sillä hän ylläpitää järjestystä omiensa ja vihollisen joukkojen keskuudessa.

Valtikka, joka on hyvin pidetty ja edistää anvikshakin tieteitä, kolmea vedaa, ja vartaa, uskoo samalla rangaistukseen (danda). Se tarkoittaa, että danda on lain määräämä tai hallinnon tieteen (dandaniti) rangaistus.

Se tarkoittaa hankintojen tekemistä, niiden turvaamista, parantamista, ja jakamista niiden kesken, jotka sen ansaitsevat. Se on hallinnon tiedettä, johon maailman edistyminen nojautuu.

”Siksi”, sanoo opettajani, ”se, joka haluaa edistää maailmaa, tulee aina pitämään nostettua valtikkaa (udyatadanda). Mikään ei ole parempi väline hallita kuin valtikka saada ihmisiä vallan alle.”

”Ei”, sanoo Kautilya; sillä se, joka antaa kovia rangaistuksia tulee vastenmieliseksi ihmisille; kun taas se, joka antaa lieviä rangaistuksia, tulee halveksituksi. Se, joka antaa ansaittuja rangaistuksia tulee kunnioitetuksi. Sillä rangaistukset (danda) annetaan harkinnan mukaan, jolla saadaan ihmiset omistautumaan oikeamielisyydelle ja työskentelemään tuottavasti vaurauden vuoksi ja nautinnoksi; kun rangaistus, joka on huonosti annettu vaikuttaa ahneuteen ja suuttumukseen, tai tietämättömyyteen aiheuttaen vihaa jopa erakkojen keskuudessa ja askeetikkojen asumuksissa metsissä puhumattakaan talon omistajien taloista.

Mutta laki rangaistuksista täytyy pitää lykättynä, sillä se saa aikaa sellaista sekasortoa, että siihen vihjataan sanonnalla kaloista (matsyanyayamudbhavayati), sillä tuomarin (dandadharabhave) poissa ollessa vahva tulee nielemään heikon; mutta hänen suojeluksessaan heikko vastustaa vahvaa.

Kautilyan Arthashastra on legendaarinen intialainen valtionjohtamisen opas 300-luvulta eaa. Sen kirjoittajana pidetään Kautilyaa, joka tunnetaan myös Maurya-valtakunnan perustajan Chandraguptan mentorina ja pääneuvonantajana. Tätä kirjaa verrataan Machiavellin *Ruhtinaaseen*. Toinen hyvä vertailukohde voisi olla Sun Zin *Sotataito*. Tämä kirja on käännetty Rudrapatna Shamasastryn (1868-1944) vuonna 1915 julkaisemaan englanninkieliseen käännöksen pohjalta.

